

FAIR PLAY

Folkeskolen - en rede af racisme

Race-mobning findes på vores skoler. Over 75 % af alle skoleelever med anden etnisk baggrund har oplevet racechikane i deres skolegang, 40 % har oplevet det meget. Så hvad gør vi ved det? Hvad kan vi gøre ved det?

Af: *Jeppe Leonhardt Frederiksen og Kirstine Veibel Salo-*

14-årige Hanne fortæller hvordan hun flere gange har oplevet at blive kaldt "perker" og "perkersvin". Så hvorfor står det så slemt til i skolerne? Hvorfor gøres der ikke noget ved det? Racisme er blevet en væsentlig del af dagligdagen for nogle. Racisme er blevet en væsentlig del af dagligdagen for nogle. Det er ikke kun de verbale angreb, der er også tale om grov vold og overfald. Mange håber på at politikerne finder en løsning på problemet. **Se side 3**

grov racistisk vold blandt de unge

Venner er vigtigere end familie

Hvorfor er venner vigtigere end familien?

Nogle forældre klager over, at de ikke ser deres børn særlig meget. Forældrene synes, at de tilbringer for meget tid sammen med deres venner, og når de endelig er hjemme, sidder de alligevel og chatter og sms'er med deres venner. Gry udtaler: "jeg ville gå psykisk ned uden min mobil." **Se side 3**

Burma bruger børnesoldater

Af: *Martin Pedersen*

Burma fylder rækkerne i landets hær ud med børn helt ned i 10-års alderen, og vil muligvis rekruttere endnu flere mindreårige i kølvandet på de demokratiske protester i landet. Det skriver den anerkendte menneskerettighedsorganisation Human Rights Watch (HRW) i en ny rapport. Protesterne startede den 15. august, som følge af at benzinprisen var blevet forhøjet med 100 %, men lidt efter lidt gled protesterne over i et krav om demokrati.

Den militære regering i landet satte hårdt ind imod protesterne og dræbte flere, både munke og civile. Alt imens Demonstrationerne var i gang lagde omverdenen pres på Burmas regering og nu advarer FN så imod at stramme sanktioner. FN er bange for at sanktionerne kommer til at gå ud over folket i Burma, som allerede har været så meget igennem. **Se side 2**

Når børn bliver misbrugt

Børns tillid til deres forældre er næsten umulig at ødelægge, men kan ikke engang et omsorgssvigt i så høj grad som seksuelt misbrug, ændre barnets kærlighed til mor og far? Hvad kan det gøre ved barnet, og hvad for den lille til at tie?

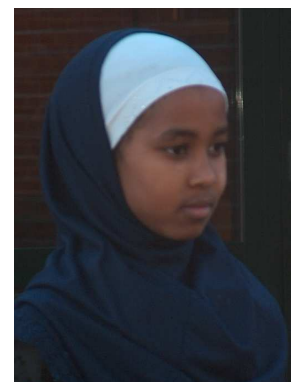
"Børnene er 100 % afhængige af at de voksne passer på dem. Som små stoler de blindt på deres forældre, fordi de har brug for nogle til at passe på dem." Kun 30 % ville fortælle hvis de blev misbrugt, mens hele 70 % ville holde tæt med det. Men selvom nogle af ofrene slet ikke viser tegn

så skader det altid alligevel. Når den person der fungerer som beskytter og rollemodel, pludselig træder ud af den rolle mens barnet er lille, så er barnet skadet for livet. Seksuelle misbrug og pædofili er blevet et kendt begreb, og det er til manges forfærdelse et tal der kun er vokset gennem tiden.

Lille forskel, stor forskelsbehandling

Skal muslimer have ret til at vise deres religion og kultur i folkeskolerne? Ikke ifølge Pia Kjærsgård, og 38 % af den danske befolkning bakker op om hendes holdning.

Må burkaklædte kvinder ikke stemme ved folketingsvalget, og hvis ikke, ødelægger det ikke vores politik om demokrati, og rettigheder for alle borgere? **Se side 3**

De unge bestemmer spillereglerne
- Bliv medlem af Børnebyrådet i Århus -

INDLAND

Udnyttelse af børns loyalitet

Børns tillid til deres forældre er næsten umulig at ødelægge, men kan ikke engang et omsorgssvigt i så høj grad som seksuelt misbrug, ændre barnets kærlighed til mor og far?

Af: *Rikke Christensen*

Uskrevne regler er et begreb stort set alle kender, og som ligeså mange overholder utallige gange i løbet af deres hverdag. Små ting som at sige tak for mad og som at undskylde, hvis man ved en fejl støder ind i nogen på gaden.

I en familie er der tonsvis af regler, som helt automatisk bliver overholdt af medlemmerne deri, i hvert fald når man først har fået dem at vide én gang. Men ting som at holde sammen og beskytte hinanden, er ting der forhåbentlig kommer helt af sig selv. Men hvad nu hvis forældrene drager fordel af børnenes ubetingede loyalitet?

Det er i dag omkring et halvt år siden at tønder sagen blev endegyldigt afsluttet, og sagen har rørt mange forældre og børn dybt. Det sker, og sker tiere og tiere at forældre udnytter deres børn seksuelt, og hver gang mærker de børnene for livet

”Børnene er 100 % afhængige af at de voksne passer på dem. Som små stoler de blindt på deres forældre, fordi de har brug for nogle til at passe på dem.” Udtaler pædagog og psykolog uddannede Pia Sørensens.

”Men hvorfor tror du at børnene ikke står frem og fortæller hvad der foregår?” ”Hvis en pige fx bliver seksuelt misbrugt af sin far og får at vide – at hvis du siger noget, så kommer far i fængsel og det vil du da ikke være skyld i vel? – så siger pigen ikke noget, for nej det vil hun bestemt ikke være skyld i!” ”Men hvad så hvis det er et ældre barn, en ung teenager måske, så ville vedkommende da kunne se at det er helt forkert det der fore-

går?” ”Ja det ville teenagere være klar men børn elsker deres forældre ubetinget, så medmindre barnet virkelig hadede sin far, så ville hun nok ikke sige noget... der er også skammen at tænke på. En ung pige ville måske skamme sig så meget over det der skete, at hun ikke ville handle alene af den grund. Det kan også ske at ældre børn er mindre tilbøjelige til at stå frem, fordi de ved hvad fængsel vil sige, og de ved måske også bedre hvor lang tid det drejer sig om.” ”Hvad gør det ved barnet?”

”Det er umuligt at sige hvad det gør ved barnet som sådan, eftersom alle børn reagerer forskelligt på ting som denne. Det kan ske at barnet udvikler angstlignende og bliver adfærdsvanskeligt, men det er faktisk ikke alle tilfælde der viser symptomer overhovedet.” en undersøgelse i to 8. klasser, med en aldersgruppe på 13-15 år viser. Kun 30 % ville fortælle hvis de blev misbrugt, mens hele 70 % ville holde tæt med det.

Vi er alle racister

Det er ikke alle, som er velkomne i Danmark. Det er ikke kun anden generations indvandrere, som får råbt, ”perker og sorte svin” efter sig, når de går på gaden. Et stigende antal indvandrere er begyndt at være racistiske overfor hvide.

”Perker og sorte svin”, får anden generations indvandrere råbt efter sig når de går på gaden. Men det er ikke kun danskere, som råber grimme ord efter indvandrere. Indvandrere er i stigende grad begyndt på, selv at være racistiske mod danskere og hvide mennesker. Det er personer som har oplevet noget dårligt, med eller noget sorte/hvide har gjort, som råber skælsord efter hvide eller sorte mennesker.

Racisme paragraffen siger at man ikke må, udtale sig offtentlig om andres hudfarve, race, tro, nationale eller etniske oprindelse eller seksuelle orientering. Folk som ikke respekterer denne lov, kan blive idømt op til 2 års fængsel. Der er også problemer i skolen, selvom der er regler om klar tolerance, er det heller ikke alle som respektere hinanden.

Lærerne kan også have et had overfor elever med anden herkomst.

Selvom der er regler for alle disse ting, er det ikke alle som respekterer disse regler. De er ligeglade med straf og nogle hader andre racer så meget, at de kan finde på at tæske løs på dem.

Af: *Julie Ravnstrup*

UDLAND

Burma bruger børnesoldater

Alvorlige Brud på børns rettigheder.

Burma fylder rækkerne i landets hær ud med børn helt ned i 10-års alderen, og vil muligvis rekruttere endnu flere mindreårige i kølvandet på de demokratiske protester i landet. Det skriver den anerkendte menneskeretsorganisation Human Rights Watch (HRW) i en ny rapport.

Hæren i Burma har mistet en del soldater, der er deserteret eller har forladt hæren af forskellige årsager, så nu bliver børn købt og solgt af personer, der rekrutterer nye soldater. Bagmændene får et beløb, der svarer til mere end en månedsløn, for hver nye rekrut, de finder til hæren.

Børnene bliver tævet og holdes i praksis fanget, lyder det i rapporten fra HRW.

Alle soldater er fyldt 18 år, oplyser militærjuntaen

Militærjuntaen benægter, at

det finder sted, og fastholder Børnene bliver tit brugt i fronten, som minedetektorer, på selvmords-missioner, til at bære forsyninger og som spioner, budbringere eller spejdere. Psykisk sårbare og lette at skræmme, bliver børnene

nemt lydige soldater. Mange bliver bortført eller rekrutteret med magt, og bliver tit overtalt til at følge ordre under dødstrusler. Andre slutter sig til bevæbnede grupper af desperation.

Som samfundet bryder ned under en konflikt, efterlader det børn uden mulighed for at gå i skole, tvinger dem til at forlade deres hjem eller splitter familier, mange børn slutter sig til bevæbnede grupper fordi de ser det som den eneste chance for overlevelse. Andre søger veje ud af fattigdom eller slutter sig til regeringshære for at hævne dræbte familiemedlemmer. Mange børn bliver psykisk ustabile og træffer alt for tit forkerte beslutninger eller begår overilede handlinger, ifølge HRW

Disse forhold er ikke acceptable og derfor har HRW udarbejdet en 135-siders rapport, hvori de beviser brugen af børnesoldater og handel med mennesker i Burma.

Opstanden i Burma

Folket i Burma demonstrerer imod det diktatoriske militærstyre i landet.

Opstanden i Burma 2007 er en civil opstand vendt mod militærstyret i Burma/Myanmar som begyndte 15. August 2007.

Protestaktionerne var oprindeligt et resultat af at landets regering havde valgt at hæve priserne på benzin med op til 100 %, prisstigningerne blev iværksat næsten uden varsel og ramte befolkningen som et chok. Efterhånden gled protesterne over i et krav om demokrati. I spidsen for de efterfølgende demonstrationer stod landets Buddhistiske munke og nonner, den 24 september deltog omkring 100.000 personer i det største demonstrationsoptog i landet siden opstanden i 1988 (hvor mindst 3000 var blevet skudt ned og dræbt af regeringssoldater). Konflikten eskalerede samme aften da ministeren for religiøse spørgsmål, brigadegeneral Thura Myint Maung, efter et møde med religiøse ledere erklærede at protesterne var ulovlige og at regeringen ville reagere, hvis protesterne ikke blev standset øjeblikkeligt.

Af: *Martin Pedersen*

KULTUR

De kaldte mig perkersvin

Flere og flere børn bliver udsat for racisme. Det sker oftest i skolen, eller omkring skolen. For nogle elever er det blevet dagligdag at blive chikaneret pga. hudfarve og/eller trosretning. I yderste konsekvens kan det føre til depression, eller skoleskift.

Mange børn bliver dagligt udsat for racistiske fornærmelser. Det er ødelæggende for miljøet i klasserne og skader børns indlæringssevne. Racisme er et oftere forekommende problem, flere og flere børn syntes at det er okay at angribe andre elever med ting som "Perker" og "Skrid hjem til dit eget land". Racisme er blevet mere accepteret i det danske skolemiljø, ikke af lærerne, men af eleverne.

Racisme er mere accepteret ligger i at de unge ikke ser racisme som så voldsomt et problem og det er generelt mere accepteret.

Hvad er så grunden til denne øgede accept. Det skyldes højst sandsynligt at mediernes øgede fokus på vold og kriminalitet blandt unge af anden etnisk baggrund, såvel som terror og Irak-krig. Mange undersøgelser har

mængden af både verbal og voldelig racisme er stigende

vist at antallet af sager om voldelig racisme er stigende.

Racisme er et stort problem i samfundet, så man spørger sig selv: Hvad kan vi gøre ved det? Svaret er ikke enkelt. Den racistiske opførsel har sin rod i en tid med vold, terror og krig. De unge har måske svært ved at forstå hvorfor vi skal acceptere folk som man i TV ser som fjender.

Så hvad kan gøres?

Skal vi have skrappe regler på skolerne? Hårdere straffe? Skal vi have indlagt et nyt fag i skolen "tolerance-undervisning"? Det kunne være spørgsmål til politikerne i den kommende valgkamp.

Af:

*Jepp Leonhardt Frederiksen
Kirstine Veibel Salomonsen*

Nej til tørklæder

Det blev sagt af Pia Kjærsgård d. 16. maj 2007. Hun mener, at ingen muslimer skal have tørklæder på i skoler eller på arbejde.

38 % af Danmarks befolkning bakker hende op, mens resten af befolkningen synes at det er ligegyldigt, hvordan muslimer klæder sig.

Mange danskere syntes, at det er i orden at de muslimske kvinder har hijab (tørklæde der dækker håret) på. Mens danskerne ikke ønsker noget forbud med det almindelige muslimske tørklæde, ser det anderledes ud, når man spørger om holdningen til den såkaldte burka, der dækker kvindens hoved, bortset fra en sprække ved øjnene. 48 % af danskerne ønsker burkaen forbudt for offentlige ansatte, 40 % vil have den forbudt i skolerne, og 44 % vil have niqab forbudt i det offentlige rum generelt, mens 22 % af den danske befolkning ønsker ingen forbud, og er ligeglade. Mange muslimske kvinder i København, Odense og Århus er begyndt med at gå med burka.

Pia Kjærsgård vil have almindelige tørklæder, og burkaen afskaffet, hun sagde sidst i maj: "Danskerne har ikke indset, hvad tørklædet egentlig betyder. Det betyder at muslimerne ikke vil være en del af det danske samfund, fuldt og helt".

Pia Kjærsgaard, fra Dansk folkeparti, er meget nedslået over, at kun et fåtal af danskerne ønsker et tørklædeforbud. I 1849 får Danmark sin grundlov, der fastslår, hvordan landets spilleregler, rettigheder og pligter er for alle borgere. Hvis et lands spilleregler bliver sat ud af kraft, eller hvis enkeltpersoner vil ind og bestemme, så har man ikke mere demokrati, men diktatur og kaos.

Af: *Hedra*

UNGDOMSKULTUR

Venner Vigtigst

Det viser sig, at en stor procentdel af Danmarks unge bruger meget mere tid på deres venner end familien. Tre unge er blevet spurgt om, hvorfor er venner vigtigere end familien?

Nogle forældre klager over, at de ikke ser deres børn særlig meget, og at de tilbringer for meget tid sammen med deres venner. Når de endelig er hjemme, sidder de alligevel og chatter og sms'er med kammraterne. Gry udtaler, "jeg ville gå psykisk ned uden min mobil". Elizabeth, Gry og Marcus mener alle, at forældrene har for mange regler, og bestemmer for meget. Det gør, at de unge foretrækker at være sammen med deres venner i fritiden. "Ens venner er ligeglåd med, hvilket tøj man går i, når man skal i byen, og de retter ikke på en eller bestemmer over en" siger Gry.

"Hvor ens forældre siger, at man ikke kan være bekendt at gå i sådan noget tøj, når man er i byen, og at man senest skal være hjemme kl. 22-23", siger Marcus, "Jeg synes, at forældre bekymrer sig alt for meget. Det synes jeg er vildt irriterende" siger Elizabeth.

Skrevet af
Nadia Østergaard
Mathilde Bertramsen

En pædagogisk leders syn på unge nu til dags

I interviewet med pædagogisk leder Bente Søndergaard fra Bakkegårdsskolen, udtaler hun sig om sit syn på unge nu til dags.

Hvad synes du om børn nu til dags?

For det første er de dejlige at være sammen med og tillidsfulde. De er åbne at tale med.

Hvad med dem der går med hængerøvsbukser? Eller piger som viser maven?

Det er fint nok det med hængerøvsbukser og den slags! Men nogen gange ser det grimt ud, og det bliver provokerende at se på. Men altså er det almindeligt. De unge nu til dags har ikke så meget respekt over for voksne. I min tid havde vi lidt mere respekt over for voksne. Men det er nok fordi de unge tror at de kan klare sig selv, og det synes jeg er rigtig godt!

Er der forskel mellem din tid & nu til dags? F. eks når det handler om at feste og shoppe?

I min tid der festede vi, men ikke sådan med at gå på Broen, man gik til klubfest og privatfest. Men de unge går sikkert til fester om torsdag, fredag, lørdag og søndag aften. Det gjorde vi ikke. Kun fredag eller lørdag aften. Vi shoppede ikke så meget, som man gør i dag. Mest fordi vi fik 10 kr. om ugen, og vores forældre selv købte tøj til os! Men der var ellers mærkevarer som man kender i dag. sådan som Levi's, Adidas og Hummel, La-Coste kom sikkert i 1970 eller '80erne.

Har du børn? Går de eller har de gået i mærkevarer tøj?

Ja, jeg har tre. Men de er over 20 år og gik næsten ikke i mærkevare tøj dengang de var unge. Og det var jeg stolt af!

Du arbejder nu i en skole som pædagogisk leder. Ser du eller taler du med de unge på alderen 13-17, der drikker alkohol eller ryger?

Jeg har arbejdet i tre skoler og har selv været lærer på en skole! Men jeg kan ikke lide at de unge ryger. Det er for kedeligt at de unge ryger når de ikke er ældre, men at drikke en eller to øl er okay. Hvis de drikker over to øl så synes jeg, det er for meget. Hvis man også gør disse ting, så er der også konsekvenser! Men jeg kan heller ikke lide de unge som går på gaden og skriger eller provokerer folk. Jeg har ingen respekt over for dem.

Skrevet af

Rosenden Sabaseelan

Bagside

Flere stopper i skole på grund af fattigdom

Et kvarters kørsel ud af en hullet grusvej mellem majs og Tobaksmarker, dukker små lerhytter op. Her er ingen elektricitet, ingen telefoner og ingen biler.

Vi er i Malawi. I Malawi er 54 % af befolkningen analfabeter, og det er især kvinder. Er det en slags uskrevet lov, at kvinder ikke kan få lov til at gå i skole i fattige lande? Eller er det bare fordi at det er for dyrt for dem? Er deres fremtid virkelig kun at hænge tobakken til tørre. Og lave majsbrød til deres familier?

Dårlige skoleforhold

På Chsnshwali Primary School skal de gå i skole i otte år. I slutningen af hver klasse er der en eksamen, og elever der ikke består, går om. Der går 200 elever i 1. Klasse, men kun 80 elever i 4. Klasse. Jo ældre eleverne bliver jo færre går i skole. Det er fordi at de ikke har noget ordentligt tøj at tage på, eller fordi de ikke får nok at spise, og derfor ikke har nok energi til at gå de fire kilometer til og fra skole hver dag. Morgenmad er ikke altid til at skaffe. Sådan er livet for mange børn i Malawi.

Mangel på materialer

På skolen er eleverne vant til at deles om alt som fx bøger, stole og kladdehæfter. Der er tre toiletter, der virker. De er 1200 elever

på Chsnshwali Primary School, og der er ikke nok penge til at købe materialer til hver enkelt.

På skolen er der kun 4 klassetrin så i femte bliver de nød til at gå fem kilometer for at komme til en anden skole. De obligatoriske fag på skolen er engelsk, Malawis nationalsprog Chichewa, matematik, fysik, kemi, biologi, geografi, historie og landbrug. Eleverne kan også vælge fag som hjemkundskab, metalsløjde og teknisk tegning.

Pigerne i skolen

De fleste piger i Malawi kan ikke komme til at lære nogen af disse fag. I de fattige familier, hvor de ikke har råd til at sende alle børn i skole, vælger de ofte at sende drengene af sted, fordi de har en højere status i landet. Under-

søgelse viser, at én løsning er at uddanne kvinder til at undervise pigerne. Derved kan se op til. Nogle skoler har endda planlagt skoleskemaet sådan, at pigerne har tid til at gå i skole og samtidig hjælpe til derhjemme.

Hvad gør Danmark for at hjælpe?

Røde kors hjælper med at samle ind til Afrika, så derigennem er der mulighed for

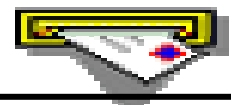
at hjælpe med at give børn en bedre fremtid. Danmark giver i alt ca. 3,42 mia. kroner om året i ulandsbistand. Det er selvfølgelig ikke optimalt for pigerne at arbejde ved siden af, men det er bedre end at de slet ikke går i skole.

Der findes 180 undervisningscentre og 33 aftenskoler i Malawi og der kommer flere i fremtiden.

Her i Danmark er der andre spilleregler og piger er ligestillede med drenge hvorfor kan piger i Malawi ikke være det samme?.

Lavet af Jeannie Bang Jensen og Marianne Al Mokdad

Julie's brevkasse!

Kære Julie.

Tusinde tak for en super god brevkasse. Jeg er en pige på 13 år, bliver misbrugt, ca. hver anden uge af min far. Jeg har aldrig sagt det til nogen, og min Mor ved det heller ikke. For min forældre er nemlig skilt. Jeg bor ved min far hver anden uge, jeg turde ikke sige fra over for ham, så jeg lader ham bare gøre det. Hvad skal jeg gøre for at få det sagt? Og hvem skal jeg sige det til?

Knus den fortvivlede pige.

Svar:

Ej fortvivlede pige. Jeg blev godt nok ked af det, da jeg læste dit brev. Men jeg er glad for at du fik det sagt. Men det er ikke nok at sige det til mig, du skal også få det sagt til din mor og at du ikke vil besøge din far mere. Du kan evt. sige politiet eller til de sociale myndigheder. Hvis du siger det til din mor er jeg helt sikker på at hun vil gå videre med det, hvis hun ikke selv tør. Jeg håber du får det bedre og i får løst problemet.

Kærlig hilsen Julie. H

Hej Julie.

1000 tak for brevkassen, den har virkelig hjulpet mig meget. Jeg er en pige på 14, snart 15 år. Jeg har en veninde på 16 år, hun er begyndt at tage stoffer, og drikke helt vildt. Jeg har prøvet at sige det til hende, men hun vil ikke høre på mig. Jeg har tænkt at sige det til hendes forældre, men er bange for at hun vil blive sur hvis hun opdager det. Forleden dag så jeg min veninde, skære sig i armen, med et barberblad. Hvordan skal jeg få sagt det til hende og hendes forældre?

Hilsen C.

Kære C

jeg er bekymret for din veninde, hvis du ikke snart siger det, til hendes forældre går det galt. Hun har brug for hjælp, til at komme ud af hendes stofmisbrug, og komme på andre tanker. Så sig det til hendes forældre!

Kærlig hilsen Julie.

Lavet af Sara Harz, Mette Brinch Sørensen og Kamilla Kjær Rasmussen

Hjælp!!!